

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 11
19 Δεκεμ.
τιμή 5 δρα.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΕΡΓΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΑΓΕΙΡΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ 40% ΚΑΙ 40 ΩΡΟ ΤΩΡΑ

Οι μηχανισμοί του κρατικού συνδικαλισμού είχαν δραστηριοποιηθεί τον τελευταίο καιρό καθώς ετοιμάζονταν να κόψουν και να ράψουν την νέα Έθνική Συλλογική Σύμβαση για άλλη μια φορά στα μέτρα της κυβέρνησης και της εργοδοσίας. Με συνεδριάσεις σε πολυτάξια ξενοδοχεία της Κηφισιάς, επισκέψεις στα υπουργεία, στον ΣΕΒ και στα κόμματα και συνεκτικές συσκέψεις οι εργοδοτικοί βρίσκονται κυριολεκτικά σε συναγερμό. Το πρόβλημα που τους απασχολεί είναι πώς να προλάβουν τους εργατικούς αγώνες για αύξησης στα μεροκάματα να πείσουν την εργατική τάξη να στηρίξει τις θέσεις της στις "διαπραγματεύσεις" της ΓΣΕΕ και του ΕΚΑ με τον ΣΕΒ και την κυβέρνηση.

Δικαιολογημένα οι εργατοπατέρες ανησυχούν. Από τη μια μεριά κυβέρνηση και εργοδοσία έχουν ξεκαθαρίσει ότι πρέπει να "συγκρατηθούν" δηλαδή να πέσουν, τα μεροκάματα. Αυτό ζητούν οι βιομήχανοι που παρακολουθούν δεινό "ύψος" εργατικό κόστος. Έμμεσα οι επιχειρήσεις, έστω κι αν τα κέρδη τους πέσουν, ανησυχούν 34%. Αυτό ζητάει ο τραπεζίτης κ. Ζολώτας για να υποβάλει να συνεχίσει να διαβάζεται με τους δρους που βάζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Αυτό ζητάει και η στρατοκρατία γιατί τα "κέρδη" της οικονομίας "αντίζουν" μόνο για εξοπλισμούς και όχι για αύξησης στους εργατοπατέρες.

Από την άλλη μεριά οι εργατικοί αγώνες δείχνουν καθαρά ότι μια νέα γρήγορη συμφωνία κυβέρνησης-ΓΣΕΕ για λύση φύλλου σε δύο δόσεις, όπως έγινε πέρυσι, δεν πρόκειται να περάσει φέτος.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση το ΕΚΑ δοκιμάζει και νούργια ταχτική. Πρώτα απ' όλα εμφανίζεται ότι δεν είναι δική "μόνη" αύξησης αλλά και κολλά άλλα "θεσμικά" αίτηματα (εφαρμογή της 35ετίας, καλύτερη άσφαλιση και περίθαλψη, μεταβολή της φορολόγησης). Έτσι προσπαθεί να δημιουργήσει κερδάρια για μανοβρες του τύπου "δεν περάσαμε μεγάλες αυξήσεις αλλά ερχόμαστε επιτυχώς στα άλλα προβλήματα". Φυσικά άκρη κι αυτή τη μανοβρα οι εργατοπατέρες την κάνουν με το άζηλωτο: το ΕΚΑ φρόντισε να παραλείψει από τον κατάλογο των θεσμικών διεκδικήσεων τις δύο πιο καυτές - την καθιέρωση του 40ωρου και την τροποποίηση του 3239 - που υποτίθεται ότι προβάλεται ή

ΓΣΕΕ.

Ταυτόχρονα το ΕΚΑ έφραγεται "μαχητικό". Άσελει ότι θα πιάσει μέχρι το 24ωρο κανονιστική άσκηση. Αν δεν ικανοποιηθούν οι διεκδικήσεις και καλέσει σε σύσκεψη τα προεβλεπόμενα των συμφωνιών της Αθήνας. Με το πρόπε το προεκβλεπεί να περάσει όλους τους εργατοπατέρες της Αθήνας να περιμένουν κότε θα τους καλέσει αυτό να αγωνιστούν για αύξησης, δηλαδή κατό: η κορεία του ΕΚΑ είναι προεβλεπόμενη - αρχί-ζοντας από τα ξενοδοχεία της Κηφισιάς περνάει από την "τρομερή συνεννόηση" στο υπουργείο εργασίας και τελικά στην διαπραγματευτική ορία.

Για να πετύχει, όμως, αυτή η ταχτική του "περιμένετε τον άκουστικό σας", οι εργοδοτικοί έβρουν ότι έχουν ανάγκη τη συνεργασία των συνδικαλιστικών παρατάξεων της αντιπολίτευσης, ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ. Έβρουν ότι από μόνοι τους δε μπορούν να πείσουν τους εργατοπατέρες να περιμένουν. Θυμούνται πόσο είχε αποκαλυφθεί η απομόνωση τους, όταν αυτοί υποστήριζαν τη ψήφιση του 330 και όλη η εργατική τάξη βρισκόταν στους δρόμους παρά τη θέλησή τους.

Τρεις παρατάξεις, ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ, από τη μεριά τους ανταποκρίνονται πρόθυμα στην συνεργασία με τους κυβερνητικούς "συνδικαλιστές". Η ολομέλεια της διοίκησης του ΕΚΑ που χάραξε την ταχτική του προετοιμάστηκε από 6 "βιομηχανικούς" εκπαιδευμένους εργοπατέρες των χουντικών των παραμυθιών και των κεντρικών "συνδικαλιστών" που έχουν "έκλεγε" στη διοίκηση του ΕΚΑ σαν χωριστές παρατάξεις συνεργάστηκαν με τη προετοιμασία της δουλειάς με τους αντιπροσώπους της ΕΣΑΚ του ΑΕΜ και της ΠΑΣΚΕ. Στην ίδια ομιλία οι αποφασίσεις εδρ-

θηκαν σύμφωνα - η μόνη διαφωνία ήταν ότι οι τρεις παρατάξεις της αντιπολίτευσης επέτειναν να μετέλθουν για αύξηση 30% αντί για 25% που επέτειναν οι εργοδοτικοί. Η αντιπολίτευση έχασε την φθορορία 15-9 αλλά υποτίθεται στην άσκηση της πλειοψηφίας από όνομα της ένδοξης - με τους εργοδοτικούς, άκουα και τους χουντικούς!

Πέραν οι τρεις παρατάξεις είχαν καταγγείλει την ταχτική της ΓΣΕΕ, ζητούσαν αύξηση 40% και υποσχόνταν ότι θα δώσουν μάχη στις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις για να πετύχουν το 40% που είχε εκπονήσει η ΓΣΕΕ. Θέτος, που η οικονομική κατάσταση των εργατοπατέρων είναι χειρότερη, κατέβηκαν στο 30% και έλαττωσαν ακόμα και τις υποσχέσεις ότι θα ξεπεράσουν τους εργατοπατέρες σε αγωνιστικότητα.

Είναι ολοφάνερο ότι οι εργατοπατέρες δε έχουν τίποτα να περιμένουν ούτε από τις μανοβρες του ΕΚΑ ούτε από τη συνεργασία πολιτική των ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ. Μπροστά στις επιθέσεις των αμενικών και της κυβέρνησης με την ακρίβεια και την ανεργία πρέπει σε κάθε χώρο δουλειάς και σε κάθε σωματείο να οργανωθεί ο αγώνας άμεσα. Πρέπει να γίνουν παντοφ γενικές συνελεύσεις που να πάρουν αποφάσεις για άμεσες κινητοποιήσεις με στόχο τα δύο σαραντάρια: 40% αύξηση και 40 ώρες δουλειά. Έναντι στην ακρίβεια που ροκανίζει το μεροκάματο, έναντι στις απολύσεις που ρίχνουν καθημερινά περισσότερους εργατοπατέρες στη μιζέρια της ανεργίας ή μόνη απάντηση είναι η οργάνωση μέσα στους χώρους δουλειάς για να απαιτήσουμε άμεγυντες τώρα:

- Αύξηση 40% στα μεροκάματα
- Βδομάδα των 40 ωρών

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ "ΜΗ ΡΗΞΗΣ"

Ένα μήνα μετά τις εκλογές της 20 Νομβρίου και καθώς κοπάζουν οι πανηγυρισμοί των κάθε είδους "νικητών", η μετεκλογική πολιτική κατάσταση αρχίζει να φανερώνεται πιο καθαρά.

Η "νέα" κυβέρνηση Καραμανλή με τη σύνδεσή της, τις προγραμματικές δηλώσεις της και τις πρώτες ενέργειές της επιβεβαιώνει καθημερινά ότι στόχος της είναι να κλιμακώσει τις επιθέσεις σε βάρος του εργατικού λαϊκού κινήματος, ότι είναι μια κυβέρνηση που βιάζεται να επιβάλει πιο σκληρή λιτότητα, πιο αυστηρή αστυνομοκρατία, πιο γρήγορη εξυπηρέτηση των αμερικάνων και των ευρωπαίων συνεργατών τους.

Όλη στο "ένεργημα" της κυβέρνησης υπάρχει η εκτίθεση των προνομιούχων ενάντια στο γιορτασμό του Πολυτεχνείου, το ταξίδι του Παλατιού στις Βρυξέλες που έκανε άλλο ένα βήμα προς τη "συμφωνία πακέτο" στη Κύπρο και το Αίγαίο και οι μανοβρες του κρατικού συνδικαλισμού για μια Έθνική Συλλογική Σύμβαση που να περπατάει τα μεροκάματα.

Απέναντι σ' αυτή τη κυβερνητική επιθετικότητα οι "νικητές" της 20ης Νομβρίου, το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ, αναπτύσσουν τη θεωρία της "μη ρήξης": τη στιγμή που η κυβέρνηση προχωρεί, όλο και πιο αποκάλυπτα στα μέτρα που απαιτούν οι υτόπιοι και ξένοι καπιταλιστές - ο ΣΕΒ, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ - προκαλώντας το λαϊκό κίνημα, τα κόμματα της αντιπολίτευσης διακηρύσσουν την απόφασή τους να μην ακολουθήσουν τη κυβέρνηση στο δρόμο της ... ρήξης και της σύγκρουσης. Με πρόσχημα τις γνωστές κινδυνολογίες ότι η σύγκρουση με την κυβέρνηση "αποσταθεροποιεί" τη δημοκρατική ομαλότητα "τα κόμματα αυτά αναλαμβάνουν να εκτονώσουν την αντίθεση του κινήματος στις κυβερνητικές επιθέσεις δρώντας διαλυτικά για τους μαζικούς αγώνες."

Η ταχτική αυτή δεν είναι καινούργια. Είναι η ίδια ταχτική που κράτησε η αντιπολίτευση στο προηγούμενα τρία χρόνια. Σήμερα, όμως, καθώς από τη μια μεριά η κυβέρνηση εντείνει τις επιθέσεις της και από την άλλη είναι νωπές άμεσα οι διακηρύξεις για άλλη ένδοξη στη δεξιά με τις όποιες, ιδιαιτέρως το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ συγκέντρωσαν τις φήμες του αγωνισμένου λαού, η ταχτική του "να μην ακολουθήσουμε την κυβέρνηση στο δρόμο της ρήξης" φανερώνει τον ξεκουσματικό χαρακτήρα της σε όλη του τη δόξα.

Με βάση αυτή την ταχτική τα κόμματα της αντιπολίτευσης υποτάχθηκαν στην κυβερνητική απαγόρευση της πορείας του Πολυτεχνείου. Με την ίδια συλλογιστική, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ προτίμησε να τον ερωτευτεί η κυβέρνηση παρά να δώσει εξηγήσεις για το τι συζητήσε στη συνάντησή του με τον Καραμανλή λίγες μέρες πριν από το ταξίδι του Παλατιού στις Βρυξέλες. Οι μεγαλύτερες διακηρύξεις ότι θα απαιτήσει την ενημέρωση του λαού για το Κυριακό και το Αίγαίο πήγαν περίεργο. Έκλεισε στο όνομα της "μη ρήξης", οι συνδικαλιστικές παρατάξεις της αντιπολίτευσης ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ συμμετέχουν ενεργητικά στις μανοβρες του κρατικού συνδικαλισμού για το μαγεύμα της Έθνικής Συλλογικής Σύμβασης στα μέτρα της κυβέρνησης: η διαφορά τους με τους Καρακίτσους έχει περιοριστεί σε ένα διστάκι με 5% παρακάτω.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση η ανάγκη να οργανώσουμε την απάντηση του κινήματος στα χτυπήματα της κυβέρνησης, απορρίπτοντας σε κάθε περίπτωση τη θεωρία της "μη ρήξης" μπαίνει πιο πειστικά από κάθε άλλη φορά. Σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σωματείο πρέπει να πάρουν την πρωτοβουλία οι πρωτοπόροι αγωνιστές για το συνδυασμό της πάλης:

- Έναντι στη λιτότητα. Για αύξησης 40% στα μεροκάματα.
- Έναντι στη τρομοκρατία. Για την υπεράσπιση των πολιτικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών. Για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων της Νέας Δημοκρατίας.
- Έναντι στα ξεπουλήματα στους ιμπεριαλιστές. Όχι στην επιστροφή στο ΝΑΤΟ, όχι στη διζωνική - διχοτόμηση της Κύπρου, για να φύγουν οι βάσεις από την Ελλάδα.

ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΕ ΣΠΙΤΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Καινούργιο κύμα α και της "αγωνιστικής" Παρά ερευνες εξαπόλυσε η ράτα της Σπουδαστών. Την άσφαλεια σε βάρος αγωνιστών πάντα με το πρό και στα γραφεία της εσχισμένης "Προλεταριάτος" "Αγώνες", στο σπίτι το 24άβρατο 17 Δεκέμβρη του υπεύθυνου της Εδι-δρα 7 το πρωί 5 άστυνοας εφημερίδας Ν. Ιανίκα μικοί με επικεφαλής ε που είναι απολυμένος να Πταιοματοδίκη έκα - συνδικαλιστής της "Ιξό-ναν έρευνα στο σπίτι λα, στο σπίτι του αγωνι του Σωτήρη Μάρταλη, μέ-στη Κ. Αδάμ καθώς και λους της "Οργάνωσης Σο σε ένας άκουα αγωνιστή σιαλιστική Έπανάσταση κατά την έρευνα και α-

συνέχεια στη σελ. 5

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

Το ταξειδι Παπαληγούρα στο ΝΑΤΟ

Την προηγούμενη εβδομάδα τέλειωσε στις Βρυξέλλες η διπλή "συνόδος" των "δυναμικών" αμυνών και εξωτερικών των χωρών του Ν.Α.Τ.Ο. Με την ευκαιρία της συνόδου αυτής ενεργοποιήθηκαν και πάλι τα παρασηφιακά παζάρια για την σταθεροποίηση του αμερικανικού ελέγχου στο Αίγαίο και την Κύπρο. Ο Βάνς, Παπαληγούρας και ο Τσαγκαλανική έκαναν ένα ακόμα βήμα στην μεθοδευση της πολιτικής που προωθούν και οι τρεις κυβερνήσεις. Της πολιτικής που έχει σαν τελικό στόχο την συνολική διαπραγμάτευση για όλες τις επί μέρους "έκκρημνότητες" που πρέπει να διευθετηθούν ώστε να υπογραφεί μια συνολική συμφωνία ανάμεσα στην "Ελλάδα και την Τουρκία που να μοιράζει την Κύπρο και το Αίγαίο, να εξασφαλίζει τις "Αμερικανικές βάσεις και στις δύο χώρες και να δυναμώνει την υποταγή τους στο ΝΑΤΟ και τους "Αμερικανούς.

αλλο ένα βήμα προς την «συμφωνία - πακέτο»

Τόσο στις τακτικές συν-υποδείξεις της "συνόδου" όσο και στην περιστασιακή - από παρασηφιακά παζάρια, το ρόλο του "μαέστρου" της νατοϊκής "δράστηρας" τον κατείχαν όπως πάντα οι ΗΠΑ, με τον δ-κουργό εξωτερικών Βάνς και με "κρίτο βολύ" τον γραμματέα του ΝΑΤΟ, Λούιν. Με τον συντονισμό και την καθοδή-γηση του Βάνς οργανώθηκε η συνάντηση Παπαληγούρα-Τσαγκαλανική που πραγματοποιήθηκε ο συναντήσεως Βάνς - Παπαληγούρα και Βάνς - Τσαγκαλανική. Η αμερικανική έκπρεση: "Όλες τις φάσεις των δια-πραγματεύσεων διέχει η καθοδήγηση και τον χαρακτήρα αυτών των διαπραγματεύσεων αλλά και το ρόλο που παίζουν οι αυτές, οι κυβερνήσεις της "Ελλάδας και της Τουρκίας και της Κύπρου".

οργανωτική μεθοδευση

Στις διαπραγματεύσεις τους οι Βάνς - Παπαληγούρας - Τσαγκαλανική δεν συζητήσαν τόσο, αυτή την φορά, το περιεχόμενο της συνολικής συμφωνίας που μαγειρεύουν. Αυτό έχει ρυθμιστεί από καιρό τώρα στις προ-υπομνηστές "εξαιρέσεις", με άσκοπο φάρμα την συνάντηση του Κά-ρτερ με τον Καραμανλή κατό-πιν της αντίστοιχης, την πε-ρασμένη άνοιξη στην συνδιά-σκεψη των κρυφωμένων των χωρών του ΝΑΤΟ, στο Λονδίνο. Οι "Αμερικανοί" άκο-λουθούν μια προσεκτική τακτική. Αν επιχειρή-σουν να επιβάλλουν μια γρήγορη και βιαστική λύ-ση από σκοινιάζουν μπροστά στην αντίδραση του λαϊ-κού κινήματος στην "Ελ-λάδα την Τουρκία και την Κύπρο. Αυτή είναι η βασί-κη αίτια που τους υπο-χρεώνει να μεθοδεύουν την διαδικασία για την συνολική διαπραγμάτευση με μικρά προσεκτικά βή-ματα από περίπτωση σε περίπτωση, έτσι ώστε να μην προκαλέσουν αντιδρά-σεις στην μία ή την άλ-λη χώρα.

Μια τέτοιου είδους μεθο-δευση ήταν η συνάντηση των Βρυξελλών.

Κάτω από αυτά τα δεδομέ-να, το "μεθοδευτικό" παραση-φιακό του να κάνει ένα ακό-μα βήμα για την σταθεροποίη-ση του αμερικανοκρατικού ε-λέγχου στη Κύπρο και στο Αί-γαίο, προχώρησε τις διαπρα-γματεύσεις για:

- * Τη "ρύθμιση" των σχέσεων της "Ελλάδας με το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ, σε συνδιασμό, με την τελική υπογραφή της "Ελληνοαμερικανικής συμφωνίας για τις βάσεις."
- * Ηδη η συμφωνία για τις βάσεις έχει "μονογραφηθεί" πριν από τις εκλογές και δεν μένει παρά και το τυπικό "έλε-γμο". Η φάση της "άποψι-σης" από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ έτοιμάζεται να πάρει τέλος.
- * Την αμερικανοτουρκι-κή "αμυντική συμφωνία - πλαίσιο" σε συνδιασμό με την άρση του περιβάλλοντος "εμπόδικο".

Ηδη και εδώ οι "έκκρη-μνότητες" έχουν τακτοποιηθεί. Αυτό που συζητήσε στις Βρυ-ξέλλες ο Βάνς με τον Τσαγκα-λανική, ήταν η μεθοδευση της διαδικασίας για την υπο-γραφή της σχετικής συμφωνίας "Αλλη μια "παρεξήγηση", άν-δλογη με την ελληνοαμερικανική εξαπαράχεται... Η τουρκική κυβέρνηση σκεπάζει κρόδους και αυτή, να "δεν κολύβει" τους "μεγάλους συμμάχους", όπως άκριβως και η ελληνική.

- * Την "Ελληνοαμερικανική" συμφωνία για την ύδαλο-κριπίδα και τον έναέριο χώρο στο Αίγαίο.

Οι σχετικές διαπραγματεύ-σεις για την μορφή του Αί-γαίου, δόθηκαν και εδώ στην συμφωνία ότι οι "Ελληνοαμε-ρικανικές" θα συνεχίσουν να ε-τοιμάζουν το, χάρτη της μορ-φής για την ύδαλοκριπίδα, ε-νώ για τον έναέριο χώρο οι διαπραγματεύσεις θα συνεχί-στούν μέσω του "Ελλήνα" και του Τούρκου κρεβεντή στην "Αγκυρα και στην "Αθήνα αντί-στοιχα. Και για αυτή την "έκ-κρημνότητα" όμως, συμφωνήθηκε ότι περί το τέλος Γενάρη και οι δύο πλευρές θα δώσουν τις απαντήσεις που "χρωστάνε" α-

μ'αφορμή την απαγωγή Κυπριανού Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝΚΥΠΡΟ ΔΙΕΥΡΥΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ

Οι πολιτικές συνέπειες της απαγωγής του γιού Κυπριανού προσθέτουν ένα ακόμα βήμα - πιά αποφασιστικό μάλιστα - στην διαδικασία για τη διχοτόμηση της Κύπρου σύμφωνα με τις αμερικανικές επιδιώξεις. "Αν" αυτή την αποψητά γεγονός της Κύπρου δεν είναι καθόλου άσχετα με τα όσα συμβαίνουν στις Βρυξέλλες οι όποι-οι εξωτερικών της "Ελλάδας και της Τουρκίας" κάτω από την έποπτεία του Βάνς.

Η απαγωγή του Κυπριανού, είτε πρόκειται για εφαρμογή σχεδίου των φασιστών της ΕΟΚΑ ή με την προτροπή των ιμπεριαλιστών είτε πρό-κειται για συμπαιγνία, αντικειμενικά διευκολύ-νει και επιταχύνει την διαδικασία για την επι-βολή πάνω στο λαϊκό κίνημα της πολιτικής της "εθνικής ενότητας" και της ήττας της δεξιάς.

Όσα ακολουθήσαν την απαγωγή (δηλώσεις Κάρτερ, Καραμανλή κλπ - είσοδη παραίτηση του Κληρόδη από την υποψηφιότητά του για την προεδρία - "μεσοαδβήσονται" λένει της ΕΟΚΑ Β' αία,) έλκυσαν τον άνοικτο και ε-κτετατό του Κυπριανού για την προεδρία, με την υποστή-ριξη της δεξιάς. Κατασκευάζουν ταράχια για τον κινουόμενο πρόεδρο - όπως και για τον Μακάριο - τον μύθο του "δημοκράτη", "αντιιμπεριαλιστή", "ανεξάρτητο" και "υπερκομματικό" ήγέτη.

Ο θάνατος του Μακαρίου και το "κυνό" που άφησε, είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθούν ρήγματα στην πο-λιτική της "εθνικής ενότητας" - πολιτική υποταγής του κυπριακού λαϊκού κινήματος στα συμφέροντα των κύριων καπιταλιστών και στα παζάρια τους με τους "ιμπεριαλι-στές". Ο Μακάριος ήταν ο αρχιτέκτονας και ο σταλοβό-της αυτής της πολιτικής.

Μεταξύ των επικείμε-νων προεδρικών εκλογών στην Κύπρο, η μόνη επιδίωξη των αμερικανοκρατικών ιμπεριαλι-στών, μαζί με την ελληνική κυβέρνηση και τους πολιτι-κούς εκπροσώπους της κυπρι-κής κεφαλαιοκρατίας, ήταν να σταθεροποιήσουν τον κλονι-σμένο έλεγχο της δεξιάς κα-νώ στο λαϊκό κίνημα, ξαναστή-νυντας την "εθνική ενότητα" και εξασφαλίζοντας μέσα σε αυτή, την ήγemonία της δεξιάς.

Μετά το ταξίδι του Κί-ριου πρόεδρου στην Ουάσιγκ-τον, είχε φανερό καθαρά πως είχε επικρατήσει η "λύση" Κυπριανού, "όπου η πιο καλή τουλάχιστον για αυτή τη φά-ση, για την διατήρηση της "ε-θνικής ενότητας". Η παραί-τηση του Κληρόδη και του Πα-παδόπουλου από την υποψηφι-ότητά τους για την προεδρία, ήταν "πολύ μυστικό" από με-ρες τώρα στην Αγκυρα... Η "προδοτική" μέριμνα "α-νέκτων" τελειώνει της ΕΟΚΑ Β' με "μεσοαδβήσονται" για την ε-κτετατωμένη του γιού Κυπρι-ανού και η άρμονική τους ση-εργασία όλες αυτές τις μέρες με τον ίδιο το κύριο πρόε-δρα, δείχνουν καθαρά σε μια κατεύθυνση κινούνται οι έπι-θυμίες των ιμπεριαλιστών...

Μ'αφορμή λοιπόν την απαγωγή του γιού Κυπρι-ανού "συνοίγεται" η "ε-θνική ενότητα", από την ΕΟΚΑ Β' μέχρι το ΑΚΕΑΚά-τω από τον έλεγχο της δεξιάς και μπαίνουν οι βάσεις για την σταθερο-ποίηση της εξουσίας της δεξιάς, για να βάσει με-τά τις εκλογές την υπο-γραφή της για την διχο-τόμηση της Κύπρου.

να παραμένουν "εχθροί", όπως να μπορούσαν να επιβάλλουν αυτές τις συμφωνίες και τις συνέπειές τους πάνω στους ε-ργάτες, τους αγρότες και την κεφαλαιοκρατία. Οι "Ελληνες, Τούρ-κοι και Κύπριοι κεφαλαιοκρά-τες διενδύουν ο καθένας για λαγριασμό του τό-ρλο του εχθρού "συνοίγεται" των ιμπεριαλιστών. Στην πραγματική δύναμη απόβλεπον στην ειδή αποτελε-σματική έκμεταλση των "Ελ-λήνων, Τούρκων και Κυπρίων ε-ργατών, "Εκείνων ταυτόχρονα σε καλύτερη αξιοποίηση "των κεφαλαίων τους και σε μεγαλύ-τερη εξασφάλιση των κερδών τους.

Αυτή η πραγματική - τητά επαληθεύτηκε για μια ακόμα φορά στη σύνο-δο των Βρυξελλών. Δεν εί-ναι η πρώτη φορά που η "Ελληνική και Τουρκική" κυβερνήσεις συναγωνίζοντα-ται τα περισοτέρως "προ-σόντα" για να εξυπηρετή-σει καλύτερα τις ιμπερι-αλιστικές επιδιώξεις και να φανε-ρίσει περισσότερο "χρήσιμη" στους "μεγά-λους" συμμάχους.

Εναντίον σ'αυτές τις επιδιώξεις που μεθοδεύουν οι ιμπεριαλιστές και τα ντόπια στηρίγματα τους - πρέπει να αντιπαραθέσου-με την οργανωμένη ταξικ-ή αγωνιστική απάντηση του εργατικού και του λαϊκού κινήματος.

- * Για να κτυπήσουμε την πολιτική της πελινά, της προσηυγιάς, της τρομοκρά-τίας και του πόλεμου.
- * Για να τοκιάσουμε την πολιτική της εξυπηρέτη-σης των αμερικανικών συμφερόντων που προωθεί η κυβέρνηση Καραμανλή.

μοιβαία στις προτάσεις που έχουν ήδη υποβληθεί.

- * Τίς διακοινοτικές, συνομιλίες στην Κύπρο ή - πιά σωστό - τη μεθοδευ-ση της διαδικασίας για την τελική συμφωνία δι-χοτόμησης της Κύπρου με την μορφή της διζωνικής ομοσπονδίας.

Σ'αυτή τη "λύση" είναι σαφές ότι έχουν από καιρό καταλήξει και οι τρεις κυβε-ρήσεις ("Ελληνική - Τουρκι-κή - Κυπριακή"), σύμφωνα πάντα με τις επιδιώξεις των ιμπερι-αλιστών. Έχουν μείνει μόνο για "διαπραγμάτευση" τα πο-σοστά των έδαφών που θα ε-κεί η κάθε πλευρά και ο "τρό-πος" με τον οποίο θα κυβερ-νείται η διχοτομημένη κατό-πιν "ανεξάρτητη", "άδουνη-τη" και "κυσάρχη" - Κύρος. Και για αυτό όμως, έχει φα-νεί, ότι οι απόψεις των τριών κυβερνήσεων έχουν επτάσει σχε-δόν σε πλήρη "προσέγγιση".

Εάν στην μεθοδευση της διαδικασίας για το "κλειστό" του κυπριακού ή Τσαγκαλαν-ική έκπρεση "έλιγμο" κί-νυντας "ανεξάρτητη" πρόταση για άμεση συνδιάσκεψη ("Ελλά-δα - Τουρκία - Ελληνοκυπρία - Τουρκοκύπριοι - Η. Βρετα-νία"), αντί για τις διακοινο-τικές. Σ'αυτό τον έλιγμο υ-ποτίθεται πως ο Παπαληγούρας αντιδράσει, και έτσι η τουρκι-κή πρόταση - με παράβαση του Βάνς - δεν έγινε και έκπρεση. Στό "κοινό ανακοινωθέν" όμως των δύο υπουργών, αυτό που α-ναφέρεται είναι πως "θα συνε-χιστούν οι συνομιλίες για το κυπριακό" χωρίς να αναφέρε-ται τίποτα για τις διακοι-νοτικές. Αυτό έμμεσα δείχνει το μοιβαίο συμφωνία - για να το "δεν κινείται" προφορικά ο Τσαγκαλανική, όταν σε δηλώ-σεις του είχε ότι "το άνοι-κτο έννομο σάφως τις δια-κοινοτικές". Αν όμως πρόγμα-τος "έννομο σάφως" τότε γιατί οι-τις αναφέρει και ρητά; Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια κοινή συμφωνία - με αμε-ρικανική υπαγόρευση - για να μείνει ένα άνοικτο "παράθυρο" για την περίπτωση που οι δια-κοινοτικές αποδειχτούν ότι

δεν έφταναν για την προώθη-ση της τελικής συμφωνίας. Η διαπραγμάτευση του κυπριακού -σε αντίθεση με τους αμερι-κανούς λοχυρισμούς της "Ελλη-νικής κυβέρνησης - προχωράει" ά-πες τις πλευρές σε πλήρη "συνένομη" με όλα τα δεδομέ-νη (Αίγαίο, βάσεις, κλπ - ΤΟ κλπ.). Η τελική συμφωνία λοιπόν, δεν είναι πολύ ε-κδο-λο να φανεί στις δύο κοινοτι-τες, παρόλο που αυτή η "ε-κδο-μολα" έχει μέχρι τώρα ά-πο-δεδειχτεί ιδιαίτερα "χρήσιμη" από πολλές πλευρές για δια-τά "ένδοξο" μέρα. Ο Παπα-ληγούρας και ο Τσαγκαλανική φρόντισαν με την συμφωνία να άνοξουν με έμμεσο τρόπο το "καρπούσι" της "εμερρε-προτοιμάζοντας το έδαφος για την περσίωση που με τέτοια εξέλιξη άνοδεύεται αναγκαία για τους αμερικανοταύτους (ι-μπεριαλιστές).

Εξω το ΝΑΤΟ και οι αμερικανοί

Αν υπάρχει έμφυλο-πας οι αμερικανοί και οι να-τοϊκοί "ιμπεριαλιστές" προ-τοιμάζονται να επιταχύνουν, τις "εξαιρέσεις" για τις τελι-κές συνολικές διαπραγματεύ-σεις μετά τις προεδρικές εκ-λογές του φλεβάρη στη Κύπρο, αν βέβαια δεν προκύψει κάποιο κινουόμενο εμπόδιο, όπως οι κολλές φορές έχει συμβεί μέ-χρι τώρα. Αυτή η προοπτική δεν σημαίνει βέβαια πως για α-υτούς ο όρομος είναι εσφαλμένος με ροδόπέδα και πως είναι σε θέση κάθε στιγμή να προ-αποκοινοί τις επιδιώξεις τους. Αντίθετα μάλιστα τα προβλήματα που έχουν να λύ-σουν για να πετύχουν τους στό-χους τους είναι άκρως πο-λλά. Το πιο σημαντικό είναι η χειραγώγηση των αντιδράσε-ων του λαϊκού κινήματος. Αυτό ε-κεί και ο μεγάλος "κουσφέ-λος" για τις άστικές κυβερνή-σεις στην "Αθήνα, την "Αγκυ-ρα και την Αγκυρα. Γιατί οι-τις έχουν να σηκώσουν στις χλάτες τους "βαρύ φορτίο". Πρέπει να "την" με να υπογρά-φουν τις συμφωνίες που έλκυν-οστούν τα συμφέροντα των ιμ-περιαλιστών και των ντόπιων καπιταλιστών - κι απ'την άλλη